

Projekt

z dnia 6 marca 2024 r.

Zatwierdzony przez .....

**Uchwała Nr .....
Rady Miasta Zakopane
z dnia ..... 2024 r.**

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu na terenie Gminy Miasto Zakopane

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) RADA MIASTA ZAKOPANE uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Rondu położonemu na terenie Gminy Miasto Zakopane zlokalizowanemu w ciągu drogi krajowej nr 47, u zbiegu ulic: Jana Kasprowicza i Spyrkówka nadaje się nazwę: Rondo Klimka Bachledy.
2. Usytuowanie ronda określa załącznik nr 1 do Uchwały.

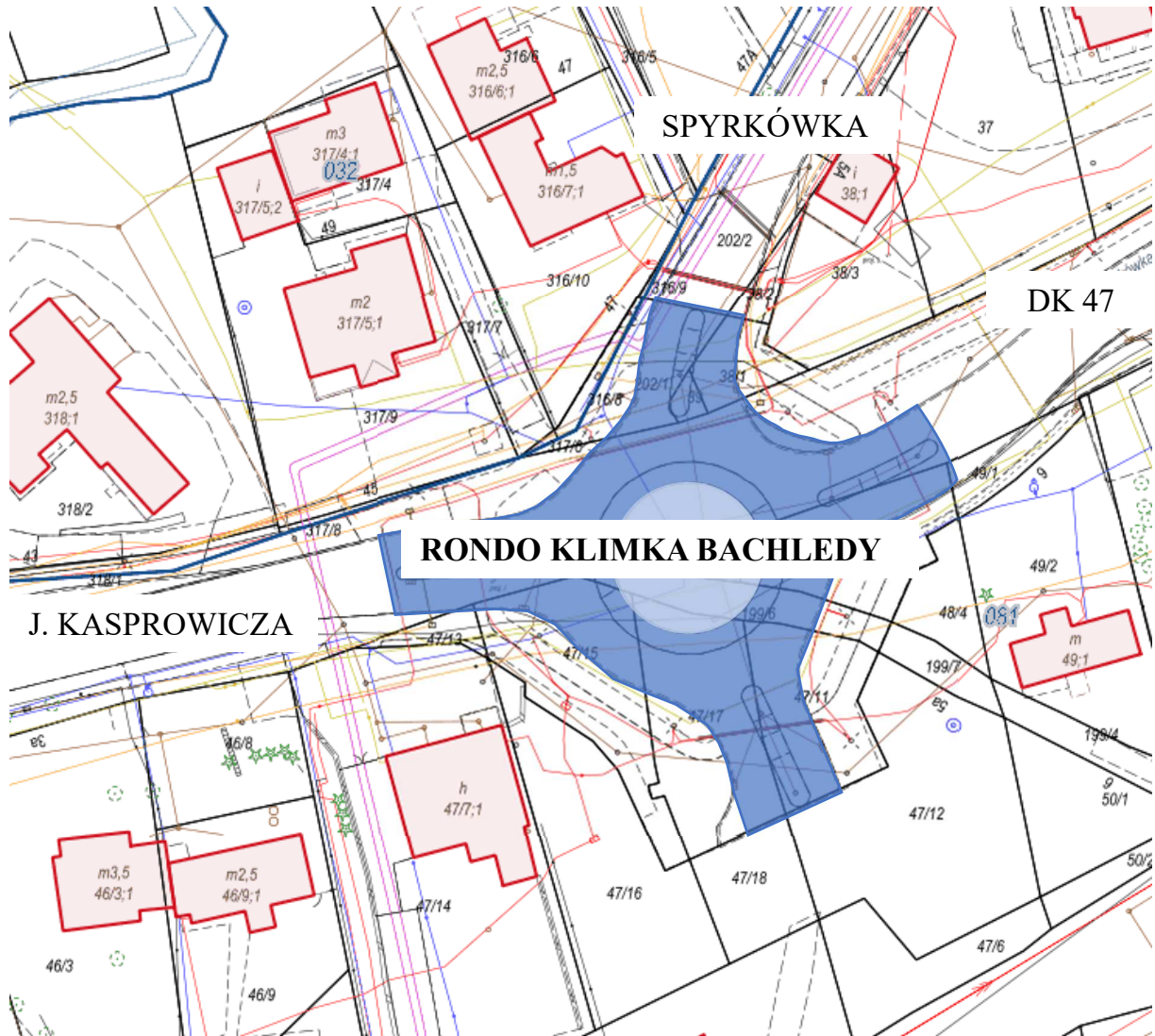
§ 2.

Wykonanie Uchwały zleca się Burmistrzowi Miasta Zakopane.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Miasta Zakopane
z dnia ..... 2024 r.

UZASADNIENIE

Klemens Bachleda urodził się 13 listopada 1851 roku. Powszechnie znany jako Klimek. Cieśla, przewodnik i ratownik tatrzański. Pracował jako stolarz i cieśla, budował m.in. willę Koliba.

Początkowo towarzyszył jako pomocnik starszym przewodnikom, Maciejowi Sieczce i Jędrzejowi Wali. Później został samodzielnym przewodnikiem, od roku 1886 najwyższej, pierwszej klasy. W sierpniu 1892 poprowadził grupę turystów – byli wśród nich Kazimierz Przerwa-Tetmajer i Tadeusz Boy Żeleński – na niezdojdyty jeszcze wówczas Staroleśny Szczyt.

Jest pierwszym zdobywcą 25 tatrzańskich szczytów, między innymi: Ganku, Rumanowego, Kaczego, Lawinowego, Zadniego Mnicha i Zachodniego Szczytu Żelaznych Wrót. Dokonał drugiego wejścia na Mnicha i na Żabiego Konia. Jako pierwszy wszedł zimą na najwyższy szczyt Tatr, Gerlach. Prowadził w góry słynnych klientów, m.in.: Janusza Chmielowskiego, Karola Potkańskiego, Stanisława Eljasza-Radzikowskiego, Ferdynanda Hoesicka, Mieczysława Karłowicza i Henryka Sienkiewicza.

Jesienią 1909 roku Klimek został zaprzysiężony w pierwszej grupie ratowników nowo powstałego Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Został zastępcą naczelnika TOPR Mariusza Zaruskiego. Brał udział w kilku wyprawach ratunkowych, między innymi po zasypanego przez lawinę Mieczysława Karłowicza.

W sierpniu 1910 roku wyruszył, wraz innymi ratownikami, po Stanisława Szulakiewicza uwięzionego w północnej ścianie Małego Jaworowego Szczytu. W dramatycznych warunkach pogodowych, gdy Zaruski zarządził odwrót, Klimek odwiązał się od liny i samotnie ruszył na pomoc. Kilka minut później spadł i zginął na miejscu. Był najwybitniejszym przewodnikiem tatrzańskim i pierwszym ratownikiem TOPR, który zginął na służbie.

Tak pisał o Klimku znakomity pisarz i taternik Jerzy Żuławski: Cichy, rozważny, niewielki, z mięśniami w żelazo zamienionymi, z oczyma, zdajęcymi się spod brwi namarszczonych skałę na wskroś przesywać – przesuwiał się po ścianach najszałeńszych, szedł w górę gładkimi kominami, z niepojętą, czarodziejską zręcznością czepiał się końcami palców za ledwie namacalnych szczyb i nierówności – zawsze pewny, spokojny, ostrożny a śmiały aż do szaleństwa.

Jego pogrzeb był wielką manifestacją, spoczął na Nowym Cmentarzu. Na jego cześć najwyższa turnia Staroleśnej została nazwana Klimkową Turnią, a przełęcz między Durnym Szczytem a Poślednią Turnią Klimkową Przełęczą. Jest patronem przewodników i ratowników tatrzańskich. (Źródło: Szlak znakomitych Zakopianczyków, Muzeum Tatrzańskie)

Zasługi tego znakomitego zakopianczyka, wielka odwaga i oddanie dla drugiego człowieka, powinny zostać uhonorowane i przekazane kolejnym pokoleniom. Patron runda, które będzie witało gości przyjeżdżających odpocząć pod Giewont sprawi, iż wzrośnie zainteresowanie jego biografią, a co za tym idzie historią Zakopanego.